

giften i Aaret 1864—65 har udgjort i Grøskjøbing 1051 Rd. 68 β ., for Handelspladsen Marstal samt det Grøste Landdistrikt 1,024 Rd. 76 β ., og for Fastlanddistriktet kan anslaaes til circa 444 Rd., af omtrent 1,300 à 1,400 Rd.

Med Hensyn til Arve- og Overdragelsesafgiften bemærkes, at, da Forordningen af 12te September 1792 angaaende Collateralafgiften og 8de Februar 1810 angaaende Halvprocentafgiften af Arv og overdragne Eiendomme for Kongeriget og for Hertugdømmet Slesvig ere ganske af samme Indhold, naar undtages, at i Kongeriget Arvemasser (den beholdne Arv) under 100 Rd., i Slesvig derimod under 160 Rd. ere fritagne for Arveafgiften, vare disse Skatter folgelig eens for begge Landsdele, indtil Loven af 19de Februar 1861 emanerede for Kongeriget. Ved denne er imidlertid den Arv i Almindelighed ifølge Forordningen af 8de Februar 1810 paahvilende Afgift af $\frac{1}{2}$ pCt. forhøiet til 1 pCt., og den Afgift, der ifølge Forordningen af 12te September 1792 endvidere paahviler Arv, som tilfalder andre end Arveladerens Egtefælle, Ridsarvinger m. M., bestemt at skulle udredes af al Arv, der tilfalder Sødskende og deres Afkom, uden Hensyn til om de arve alene eller med den ene af Forældrene, idet den dog for denne Arveklasse nedsettes til 3 pCt., samt endelig Arveafgiften af den Arv, der tilfalder fjernere Beslægtede eller Fremmede, forhøiet fra 4 pCt. til 6 pCt. I det Hele erlægges saaledes i Arveafgift:

I Slesvig. I Kongeriget.

Af Arv, der tilfalder Egtefæller, Ridsarvinger eller Forældre	$\frac{1}{2}$ pCt.	1 pCt.
Sødskende og deres Afkom, naar de arve med een af Forældrene	$\frac{1}{2}$ —	4 —
Sødskende og deres Afkom, naar de ikke arve med en af Forældrene	$4\frac{1}{2}$ —	4
Fjernere Slægtninge og Fremmede	$4\frac{1}{2}$ —	7 —

Seer man hen til det indbyrdes Forhold mellem de Beløb, der ifølge Statsregnskaberne for 1863—64 og 1864—65 ere indkomne resp.

i 1 pCt., 4 pCt. og 7 pCt. Arveafgift i Genhold til Loven af 19de Februar 1861, vil det findes, at Arveafgiften ved den nævnte Lov er bleven forhøiet i det Hele med $\frac{3}{4}$ eller 75 pCt. af dens tidligere Beløb, og naar det antages, at Arveafgiften i de omhandlede Distrikter i Genhold til den ældre Lovgivning vilde udgjøre omtrent 2,000 Rd. aarlig, vilde Indførelsen af Loven af 19de Februar 1861 medføre, at dette steg til omtrent 3,500 Rd., altsaa forøgedes med circa 1,500 Rd. aarlig. Herved maa imidlertid erindres, at, om end Lovgivningen angaaende Arve- og Overdragelsesafgiften forinden Emanationen af Forordningen af 19de Februar 1861 var eens for Kongeriget og Slesvig, saa fortolledes og anvendtes dog Forordningen af 8de Februar 1810 i Slesvig i eet væsentligt Punkt paa en Maade, der var aldeles afvigende fra den Opfattelse, der i Kongeriget var den herskende. I alle Tilfælde, i hvilke en fast Eiendom ved Arv tilfaldt Nogen, der ikke var eneste Arving, erlagdes Halvprocentsskatten i Slesvig 2 Gange, nemlig 1) som Arveafgift i Anledning af Overgangen fra Arveladeren til samtlige Medarvinger, 2) som Overdragelsesafgift i Anledning af Overdragelsen fra samtlige Arvinger til den enkelte Arving, hvormod dette kun tildeels er Tilfældet i Kongeriget. Det sees let, at denne Regel er af stor praktisk Betydning, og maa det uden Tvivl nærmest tilskrives den omtalte Forskjellighed i Fortolkningen og Anvendelsen af det samme Lovbud, at Halvprocentsskatten i Slesvig bestandig synes at have indbragt et forholdsviis ikke lidet større Beløb end i Kongeriget. Om end derfor Arveafgiften ved Indførelsen af Kongerigets Lovgivning i de inkorporerede Distrikter i Genhold til det ovenfor Bemærkede maa antages at vilde blive forøget med omtrent 75 pCt., saa vil dog paa Grund af den samtidige stedfindende Formindelse af $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften af overdragne Eiendomme den samlede Forhøielse af Skatten af Arv og overdragne Eiendomme i de paagjældende Distrikter faktisk neppe andrage et større Beløb end omtrent 1,000 Rd. aarlig.

Saad endelig angaaer den Indflydelse, Ind-